

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Serisori nefrancate nu se pri-
mesc.—Manuscrisuri nu se
retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiunea în
Brașov și la următoarele
BIROURI de ANUNȚURI:
în Viena: la N. Dukas Nachf.,
Max. Augenthaler & Emeric Les-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
peli Nachf., Anton Oppelik.
în Budapesta: la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Julius
Leopold (VII Erzsebet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
o serie garandată pe o colônă
10 bani pentru o publicare. —
Publicări mai dese după tari-
fă și învoială. — RECLAME pe
pagina 3-a o serie 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXV.

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Duminică 2 fr. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 3 franci.
Se pronunță la toate edi-
țiile postale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamenții pentru Brașov
Administrațiunea, Piața mare.
Tergul Inului Nr. 30, eteșiu
I.: Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu anul în casă: Pe un an
24 cor., pe 6 luni 12 c., pe trei
luni 6 corone. — Un exemplar
10 bani. — Atât abonamentele
cât și inserțiunile sunt a se
plăti înainte.

Nr. 48.

Brașov, Vineri 1 (14) Martie.

1902.

Turnu Vavilonului.

II.

Când d-l Ioan Mihu a sulevat
cestiunea „revisuirii“ programului
nostru național, gândindu-s'a ôre la
starea interioară a partidului nostru,
gânditu-s'a măcar la neînțelegerile,
ce domnesc între conaționali săi
dela Orăștie?

Nu s'a gândit. Și acesta o constată
însu-și, când începe espunerea
„păreri sale private“ cu cuvintele:
„După mine, decă este vorba a începe
o acțiune politică cu ôre-care sorți de
isbândă, primul lucru, ce se impune
este o revisuire etc. etc.“

D-l Mihu are în vedere decă
casul, când partidul ar voi să începă
o „acțiune politică“ și pentru
acest cas vine a-și espune părerea.
Der crede d-sa, că partidul nostru
în timpul de față séu într'un timp
mai apropiat — după tôte câte le-a
suferit și câte a trebuit să străbată
în cei de cece ani din urmă—este
pregătit a întreprinde acțiuni mari
politice? Il ținem pe d-l Mihu mult
mai destept, decăt să putem admite
așa ceva.

Nu s'a întreprins la 1892 o
„mare acțiune politică“ fără de
pregătirea cuvenită? Și ce rezultat
a avut? Unde ne-au dus partidul și în
ce hal l'au adus cei-ce ne asigurau
sus și tare, că cu memorandumul vor
cucerii o lume întrégă? Ce s'a ales
din „triumfurile“ anunțate cu litem-
rele cele mai grôse prin organul lor
„autorizat“?

D-l Mihu și-a impus și atunci
reserva obișnuită. Se scie însă atât,
că n'a fost nici densusul pentru o
acțiune grăbită. Ei bine, cum vine
acești Mihu la de cece ani, după desas-
trele, ce le-a suferit partidul și după
ce acesta de aprôpe opt ani este
impiedecat în libera sa funcționare,
cum vine, dicem, să preconizeze în
astfel de împrejurări érași o „acțiune“
fără de pregătire?

Un avocat, care n'a intrat în
viața practică numai de erî de alaltă-
erî, un om cu alte multe esperiențe
și cunoscințe, ca d-l Mihu, și-ar
puté ôre imagina să fie posibil a-se
pune în lucrare o „acțiune politică“ a
partidului nostru, pe câtă vreme nu
va fi restabilită încrederea, autoritatea
și disciplina din sinul lui, atât de
mult sdruncinate în anii din urmă,
cu alte cuvinte, până ce nu va de-
veni fapt împlinit reculegerea lui
interioară?

Nici că mai trebuie să dicem un
cuvânt. Cu proiecte de revisuirea
programului și de tactica parlamen-
tară orî estraparlamentară nu se vor
puté restabili nici-odată legăturile
de încredere și de solidaritate sdrun-
cinate în popor.

De ce cu tôte astea d-l Mihu,
care vré să trecă de om cumpénit
și înțelept, nu ține sémă de aceste,
de ce vine cu scrisôrea sa, nerume-
gată în partea ei politică, să dea
brână acelor nenorocite porniri, cari
tind a băga cât mai de grabă par-

tidul nostru național érași în foc,
înainte de a-și fi concentrat forțele
sale risipite?

Adecă ce ne apasă pe noi
programul național, orî urgia into-
leranței adversarilor noștri?

Sunt două-decî și unu de ani,
de când ne-am grupat în solidari-
tate în jurul acestui program. Am
avut în cei de cece ani dintăiă din
Bănat și ținuturile ungurene pe d-nii
Vincențiu Babeș, Traian Doda, Pe-
tru Truța, deputați naționali în dietă
pe basa programului nostru din
1881. De ce atunci nu i-a venit în
minte nimănui, nici chiar atot pu-
ternicului Tisza Coloman să tragă
la îndoielă îndreptățirea legală și
constituțională a acestor ablegați ai
partidului nostru?

Și la ce țintesce planul de
revisuire al d-lui Mihu?

Care este scopul ce-l urmărim
noi în lupta noastră pentru egala
îndreptățire națională de sute de ani:
să creăm cariere de deputați ôme-
nilor noștri, cari au învățat în șco-
lile unguresci, orî să ne apărăm
individualitatea noastră națională,
amenințată pe tótă linia de sus până
jos, în viața publică politică în ad-
ministrație, în justiție, în tôte așe-
dămintele publice din țără, pe tere-
nul școlar, bisericesc ca și în viața
culturală și socială?

Ce însemneză subtilitățile de fe-
liul celor ce le debiteză frunțașul
dela Vinerea, cărora le dă aparența
a fi iscusite, căci ar fi, dicem, moti-
vate de „esigențele unei politici mai
realistice“, când adversarii noștri de
mulți ani deja nu-și mai bat capul
cu astfel de măruntșuri și ni-o spun
verde, că nu ne recunosc nici o în-
dreptățire națională, ci pretind să ne
manifestăm patriotismul numai și
numai prin a-ne supune necondițio-
nat dictatului lor?

Étă realitatea realităților! Și
d-l Mihu, decă crede, că prin ciocăr-
tirea de programe, s'ar puté afla
punctul de mijlocire între aceste
contraste ale unei desvoltări cu to-
tul opuse, atunci se înșelă amar.

A crede, că prin acomodare es-
tremă s'ar puté lua din mâna ad-
versarilor arma, cu care ne suspițio-
neză mereu lealitatea și patriotis-
mul nostru, lămurit și clar ca lu-
mina sôrelui, este o curată copilă-
rie. Cine mai mult ca Sașii ardeleni
s'au strădui să îndulcescă guvernele
unguresci în diferite periode, până
ce au părăsit orî-ce postulat națio-
nal de sine stătător, chiar și pe
acela al revisuirii legii naționalită-
ților, și s'au pus cu programul lor
— întru tôte — pe basa legilor esistente
— și ce au esperiat și esperieză în
urma acésta? Nu sunt timbrați ađi
mai mult ca odiniôră de „dușmani
ai patriei“, „pangermani“ etc?

Ne surprinde, că d. Mihu nu
ține sémă de trecutul nostru istoric,
căci atunci trebuia să-și reamintescă,
că deja pe vremurile cruntei iobăgii,
când nu era pomenire măcar de

„acțiuni politice“, Români erau ca-
lumniați ca dușmani ai țerei.

În genere vedem cu durere, că
generația de ađi — și dimpreună
cu ea d-l Mihu, ca tîner mai bē-
trân, — pare a fi pierdut cu totul
firul istoric al luptelor noastre. Par-
că tótă viața, desvoltarea și menirea
noastră și-ar fi luat începutul numai
cu două-decî, trei-decî de ani înainte!

Resumând cu puține cuvinte
cele de cece mai sus, ajungem la resul-
tatul, că debutul d-lui Mihu nu e
nou — „Alles schon dagewesen“, —
apoi, că e fôrte regretabil în aceste
momente, căci, mărturisim, la alt-
ceva ne-am fi așteptat dela un bār-
bat ca d-sa, căruia i-am atribuit mai
multă maturitate politică.

E regretabil, fiind-că nu pôte fo-
losi nimic cauzei, der îi pôte strica
mult ducend apa la môra elemen-
telor nedisciplinabile, cari trăiesc din
mână în gură și consideră politica,
deșă „națională“, mai mult ca un
mijloc de a-se scôte pe sine la ivelă
și de a face haz și distracție unor
gură-cască, cari le admiră geniali-
atea.

Admitem că d-l Mihu și-a espus
părerea sa în tótă serioșitatea la ru-
garea unuia din membrii redacțiunei
nouvei foi din Orăștie. Admitem și
mai mult, că atunci când a compus
scrisôrea sa nu s'a gândit, că ea va
fi publicată, căci la din contră multe
pasage sublimate din ea trebuiau să
fiă cel puțin altfel formulate.

Pôte că a voit să vină în aju-
torul celor dela „Libertatea“, cari
luându-și din început un avânt prea
cutezat, deja în câte-va săptămâni
și-au pierdut cu totul echilibrul și
au ajuns să nu mai scie ce anume
plan urmăresc. Ei bine, d. Mihu nu
le-a ajutat cu nimic prin aceea, că
și-a publicat păreri sale private
în foia lor, ci a contribuit numai ca
confusiunea să devină și mai mare.

Intr'aceea cei cu politica de
acomodare dela Sibiiu și Arad au
făcut mare tărăboi cu enunțaiu-
nea d-lui Mihu, așa că il vor fi pus
și pe d-sa pe gânduri.

Și étă, că în mijlocul atâtor
proiecte de „acțiune“, „de organi-
zație“ și de „tactică“ câte au răsă-
rit și răsar acum ca ciupercile a-
prôpe dîlnic, suntem în pericol a
ajunge pe urmele Chaldeilor și a avé
înaintea „Casei naționale“ — *Turnul
Vavilonului!*

**Închiderea corpurilor legiuitoare
române.** Alaltăerî, Marti, s'a închis
sesiunea actuală a corpurilor legiuitoare
române. Mesagiul de închidere face
amintire de budgetul echilibrat, ceea-ce e o
nouă dovadă, că România e hotărîtă a urma
politica de reculegere economică, ce s'a
inaugurat în primăvara trecută. Direcți-
unea acésta a permis a-se aduce o dréptă
ușurare a contribuabililor, reducend im-
peditul imobililor urbane. Strîns legată de
budget este legea generală a pensiunilor.
Prin votarea legilor financiare propuse de
guvern, s'a regulat restul de deficite ale
ultimilor ani și s'a repus tesaurul public
în starea normală, în care trebuie să rē-
mână în viitor. Administrarea averilor bi-

sericesci — dicem Mesagiul — s'a aședat
pe basa solidă a răspunderii; s'a votat o
lege a meseriilor, care asigură desvoltarea
temeinică a unei părți a muncii naționale.
În fine Mesagiul imploră grația divină, ca
să reverse binecuvântarea sa asupra Ro-
mâniei și să nu înceteze a-o ocroti.

Dieta ungară a sffîrit în ședința
de alaltă-erî desbaterea budgetului de in-
terne și a început desbaterea budgetului
ministeriului de agricultură.

Proclamația studenților ruși.
Studenții ruși și-au espus într'o proclama-
ție postulatele lor. Ei pretind înviolabilitatea
libertății personale, libertatea presei, li-
bertatea consciinței, responsabilitatea per-
sonală a funcționarilor din administrație,
libera frequentare a școlilor superioare de
fete, egala îndreptățire națională, dreptul
muncitorilor de a face grevă. Proclamația
încheie ast-fel: „De ôre-ce actualul sistem
de guvernament nu-l aflăm potrivit pen-
tru realizarea acestor reforme, ne adresăm
tuturor minților luminate din Rusia și-i
avertisăm, că a sosit momentul convocării
legislațiunei. Suntem decisi, ca pentru acest
program politic general, să luăm poziție
și în stradă, și declarăm, că *uniți cu mun-
citorii vom realiza cu forța acest program*“.

Congresul studentesc și Ungurii.

Triumful studenților români dela
congresele din Turin și Paris, i-a băgat în
grôză pe șovinisti și acuma alérgă la mé-
surî desperate teroristice, pentru-ca stu-
denții români să nu îndrănescă la con-
gresul, ce se va ține în Budapesta, a-și
ridica cuvântul pentru drepturile națio-
nale. Étă faimosul act al rectorului uni-
versității, Dr. *Vécsey*, relativ la studenții
români:

„Este o agitație nepatriotică, decă
acei cetățeni ungari, cari sunt de limba
românescă, cu tôte că se bucură de bine-
faceriile universității unguresci, vor să ia
parte la congresul studentesc, nu în rēn-
durile tinerimei din patrie, ci în secția
străinilor așteptați ca ôșpeți la acest con-
gres și să caute a demonstra contra le-
gilor și a păcii țării ospitaliere. Avertizez
serios pe agitatorii (!) supuși jurisdicțiunei
disciplinare a senatului universitar, că nu
li-se vor tolera uneltirile și că dela uni-
versitate se vor escluse toți infidelii (!), cari
oferindu-se străinilor, vor produce diso-
nanță în rēndurile tinerimei națiunei și
cari ațită ura de rassă“

(ss: Rectorul universității din
Budapesta Dr. *Vécsey* Tamás, consilier
de curte.)

Este interesant a afla și câte o voce
din presa ungară asupra acestei ces-
tiuni:

Étă ce scrie „E-s“.
„Tinerii universitari români din pa-
trie, după o îndelungată chibzuială, au
hotărît, că vor lua parte la congresul
internațional studentesc, ce se va ține în
Budapesta.

„Hotărîrea și-o motiveză cu aceea, că
congresul studentesc aici în Budapesta va
desbate statutele societății studentesci,
numită „Corda Fratres“. Români vréu,
în opoziție cu Maghiarii, să aducă la bi-
ruință principiul grupării pe naționalități.
Acest principiu nu vré să scie, că tinerii

apartinătorii unei națiuni pot să locuască și să învețe în mai multe state politice.

„Maghiarii sunt aderenții principiului grupării după state, fără considerare la aceea, că fie-care, cărei națiune aparține.

„Tinerii români din patrie, pentru realizarea planului lor, au desfășurat o agitație criminală (?) și o activitate diametral opusă datorii cetățenesci și patriotice.

„Ei s'au înscris în secția românescă din București și se sforțază a recruta aliați contra colegilor lor maghiari atât printre tinerii naționalităților din patrie, cât și printre studenții statelor străine.

„Acțiunea de organizație a tinerilor români întrece mult hotarul, la care trebuie să se oprească orî-ce om, în care pe lângă ura cea mai înverșunată contra Maghiarilor, mai există o scânteie de cinste patriotică.

„Din punctul de vedere al intereselor ungurești, continuarea și dezvoltarea acestei acțiuni este egală cu trădarea de patrie.

„Nu se poate permite, ca aceia, pe cari patria ungurească i-a încălțit și crescut la pieptul său, să vina acum ca nisece asasinii în potriua națiunii și tinerimei maghiare. Unul din membrii partidului guvernamental (?) independist și 48-ist d-l Sebess Dénes va interpela în ședința de mâine guvernul în cestiunea această.”

Mai vreți comentariu la aceste isbucniri ale fanatismului și urei de rassă?

Desastrul de lângă Meribogo.

Despre desastrul, ce l'au suferit Englezii lângă Meribogo, n'au sosit încă detalii. Se știe însă, că lupta s'a întâmplat în Transvaalul-de-sud, în 7 Martie, și că Burii li-au aplicat aici Englezilor o lovitură din cele mai mari, câte au îndurat ei până acum. Lordul Methuen n'isua cu armata lui de 1200 omenii (după alte isvóre, mai mult de 2000) spre Lichtenburg, ca unindu-se cu armata generalului Greenfeld de vr'o 1300 omenii să atace pe Delarey sub p'ola munților Magalies. Delarey, ocolind pe Englezii, încă circula de-alungul graniței Transvaalului și lângă Meribogo a surprins pe Methuen, atacându-l la spate și la flancuri. Englezii nu se așteptau la atacul acesta și când se vădură isbiți cu înverșunare de Burii, o panică teribilă îi cuprinsese. Lupta a durat 7 ore și s'a sfârșit cu nimicirea armatei lui Methuen. După-ce cădură forțe numeroși Englezii și răniții erau în număr mare, armata s'a predat lui Delarey, care a cuprins întreaga tabără engleză, a luat toate tunurile, munițiile și proviziile. Eță ce a raportat lordul Kitchener despre lupta această:

— „Carerele lui Methuen trase de boi, au plecat c'o oră mai curând, decât carerele trase de catiri. În dorii țilei inamicul a atacat fără de veste pe la spate armata.

Prima încurcatură au causat'o indigenii, cari cu cail ce-i conduceau, au dat năvală peste transportul de bagaje tras de catiri, tocmai când transportul voia să se împreune cu carerele trase de boi. Incurcatura se transmise îndată și la trupelor călări. Burii, cari purtau uniforme-khaki, au zădărnicit năsuința ofițerilor de a aduna trupele. Se produse de-odată cea mai mare disordine între trupe, și trupele și carerele trase de catiri au luat'o la fugă. Burii i-au ajuns și li-au tăiat calea. Artileria și infanteria au dat dovadă de mare curagiu. Infanteria nu s'a predat până când nu vădă, că rezistența e zadarnică. Trupele lui Delarey purtau aproape toate uniforme engleze. Imprejurarea această a făcut imposibil, ca infanteria să-i deosebescă de trupele engleze. Forțele inamicului erau de peste 1000 omenii cu 2 tunuri. Comandanții lor erau Delarey, Kemp și alții. Pe Methuen, pe care l'au vădăut mai pe urmă, îl îngrijiau Burii în propria lui trăsură. Din telegrame private m'am informat, că lui Methuen i-s'a fracturat piciorul. Sper, că trupelor auxiliare, ce le-am trimis, le va succeda a întorče acolo situația spre bine.”

După Kitchener așa-dér boii, catirii și uniforme engleze, ce le purtau Burii, sunt de vină pentru desastrul îndurat de Englezii.

Foile engleze pretind, ca guvernul s'o rupă odată cu politica tănuirii și să spună, care e adevărata situație în Africa-de-Sud.

O telegramă din Amsterdam spune, că pierderile Englezilor în lupta această sunt mult mai mari, decât acelea pe cari le-a publicat ministrul de război. La finea săptămânei trecute a mai fost o luptă, în care tot Burii au eșit biruitori. Despre lupta această n'au sosit încă amănunte.

După o telegramă mai nouă din Londra, armata engleză din Africa-de-Sud a avut până acum următoarele pierderi: au murit 995 ofițeri și 19.500 soldați; au fost răniți și deveniți invalizi 2832 ofițeri și 65.869 soldați. Cu totul: 79.196 omenii. — Pierderea ar fi mai mare, decât Burii n'ar fi liberat 372 ofițeri și 8819 soldați, pe cari îi prinseră.

SCIRILE DILEI.

— 28 Februarie. v.

Membrii Academiei române se vor întruni la 1 Martie pentru a proceda la alegerea a trei membri, unul în secțiunea științifică în locul lui Nic. Crețulescu, decedat și doi în secțiunea istorică în locul lui Urechii și Maniu. Candidații pentru secțiunea istorică sunt domnii: Dr. N. Iorga, Dr. Onciu și Dr. Ioan Mihalvi de Apșa, ér pentru secțiunea științifică: Dr. Ioan Cantacuzino.

Societatea internațională studențescă la ministrul de finanțe. Comitetul societății internaționale studențesci s'a prezentat țilele acestea — după cum scrie „M-g” — la ministrul de finanțe Lukacs, cerându-i sprijinul material. Ministrul a promis, că le va acorda sprijinul cerut. F'ia ungurească relevază, că s'au luat dispozițiile cele mai energice, ca la congres să nu se manifesteze nici o aspirație a naționalităților. Este neîntemeiată scirea, că congresul s'ar ține la București, căci prin sprijinul guvernului fiind asigurată ținerea congresului, nu mai este nici un obstacol, care să împiedece hotărârea congresului din Paris, de a-se ține anul acesta congresul la Budapesta. Să-și noteze bine — continuă numita f'ie — studenții naționaliști, că studenții franceși, italieni și ai altor națiuni, cari întâmpină în mod permanent cu cele mai vii simpatii pe Unguri (?) nu vor veni la Budapesta, ca să schimbe harta Europei, ci ca să desbată esclusiv numai cestiuni serioase de ale tinerimei. Putem prooroci de pe acuma naționalităților, că vor fi cu desăvârșire isoiați cu planurile lor utopice (?) (fedațiuni latine, divizarea tinerimei).

„Arieșana”. Ni-se scrie: Sciind, că se vor găsi și între cetitorii „Gaz. Trans.” mulți, cari ar vré să afe unele și altele despre progresul realizat de „Arieșana” în anul acesta de gestiune, imi iau voie, deși cam târziu, să vă comunic următoarele: Adunarea generală s'a ținut în 1 Martie în localul băncii, luând parte un număr frumos de acționari. D-l președinte Iuliu Bardoși, inspector reg. de școle în pensiune, a deschis adunarea printr'o vorbire potrivită salutând pe acționari și exprimându-și bucuria asupra progresului realizat în anul acesta. S'a constatat, că depunerile s'au urcat în anul acesta la 349.236 corone față de anul trecut un plus de 49 mii cor. Venitul curat a fost 19.796 cor. 8 bani, de-asemena cu ceva mai mult ca anul trecut. Acționarii au luat la cunoștință atât raportul direcțiunei, cât și cel al comitetului de supraveghiere prezentat de președintele lui, d-l Simeon Pop, protopop. Puțină discuție s'a încins în jurul împărțirii venitului curat, unde d-l Dr. V. Moldovan a propus ca institutul pe viitor să destineze un % mai mare pentru scopuri de binefacere. Propunerea s'a primit. În locul răposatului fost membru în direcțiune Ales. Pop Romanțian s'a ales prin aclamațiune d-l avocat Dr. Eugen Pătăcean. S'au ales prin sorți și 3 membri în direcțiune, anume d-nii Silv. Moldovan, Dr. G. Popescu și Constantin Coțușel, cari au fost realeși. După finirea celorlalte agende administrative d-l președinte a închis adunarea, apelând din nou la conlucarea tuturor factorilor întru prosperarea institutului. I-a răspuns d-l Dr. Pătăcean, mulțumind direcțiunii și funcționarilor pentru înțelepă

conducere a băncii. Din suma destinată pentru scopuri filantropice, direcțiunea a dat pentru: 1) Școla gr.-cat. din Turda 352 cor. 31 b.; 2) Protopopiatului Indol pentru procurarea de cărți școlare 60 cor.; 3) Înființării spital stud. din Blăși 30 cor.; 4) Pentru masa studenților din Blăși, ce se va înființa 25 cor.; 5) Sodali din Turda 30 corone; 6) Bisericei gr.-cat. din Siliște 10 cor.; 7) Masa stud. Brașov 10 cor.; 8) Școlei com. Brașov 10 cor.; 9) Masa stud. Brad 10 cor.; 10) Bisericei gr.-cat. din Rășinari 5 cor.; 11) Meseriașii din Sibiu 5 cor.; 12) Reuniunii pentru ajutorarea alienaților 5 cor. Mai amintesc, că „Arieșana” dă pentru depuneri 6%, ér ca ramii de operațiune are escomptul de hipotecă și împrumuturi pe obligații cu caventi. — Un óspe.

Pentru masa studenților români din Brașov au intrat: dela institutul de credit și economii „Parsimonia” din Bran suma de 40 cor. ajutor anual pro 1901/902. Primescă Onorata direcțiune cele mai vii mulțămite. — Direcțiunea școlilor medii gr.-or. române din Brașov.

Take Ionescu și „Egyetértés”. Diarul „Egyetértés” a scris mai deunădă despre conferința d-lui Take Ionescu ținută la Ateneul din București, în modul cum obicinesc țiarele ungurești a serie despre orî-ce lucru românesc. D-l Take Ionescu aflând despre această a adresat numitului diar următoarea telegramă: „În numărul dela 28 Februarie al diarului „Egyetértés” citesc estrasul conținutului conferinței, ce am ținut'o la Ateneul din București și în care se țice, că am vorbit despre situația Românilor din Ungaria. Corespondentul D-vostre v'a mistificat. Conferința mea a fost pur literară și nu politică. Despre cestiunea română n'am vorbit. În cât pentru modul, cum D-vostre imi apreciați activitatea mea din România, eu sunt un aderent mult mai mare al libertății opiniei, decât să mă supere chiar și când aceea ar fi în defavorul meu”. Diarul „Egyet.” publicând această telegramă spune, că informațiile le avuse din isvor românesc „vrednic de încredere”, ér despre declarația relativă la libertatea opiniei țice, că ia notă cu observarea, că aceea este vrednică de un bărbat de stat modern.

Ateneul Român. Ađi, Joi, 28 Februarie v. órele 8 1/2, s'era, d-l profesor Ilie Bărbulescu va ține conferința sa: „Idea latină la Români în timpul și înainte de Mihai Viteazul”. Vineri, 1 Martie v. la órele 9 s'era, d-l C. Disescu va vorbi despre Domnia lui Bibescu-Vodă, în folosul societății „Tinerimea Română”.

Regele Angliei, care a petrecut multe și frumoșe țile în Franca, va visita Parisul înainte de a-se duce la Nizza.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Vlaicu-Vodă.

Dramă în cinci acte și în versuri,
de Alex. Davila.

S'a jucat în țilele trecute cu mult succes pe scena Teatrului Național. Subiectul e luat din epoca Basarabilor.

După-ce la 1330 Alexandru Basarab sdrobesce oștirile lui Carol Robert la Gherghița, după trei-deci de ani, adecă la 1360 îi urmază în scaun Vladislav Basarab, poreclit de popor Vlaicu-Vodă.

Eță în ce situație se gășia țera pe timpul acesta: Vlaicu urmază politica tatălui său, războindu-se necontentit cu Ludovic-cel-mare fiul și succesorul lui Carol Robert. Ludovic neputându-l isbi de-a dreptul pe protivnicul Basarab, caută o cale piezică; atacă Vidinul, cetatea lui Strășimir, țarul bulgăresc, care ținea în căsătorie pe o soră a lui Vlaicu. Acesta, deși sub regența d'omnei Clara, care fusese nevasta a doua a tatălui său și deci

era mama lui vitregă, fără să ție sémă de ordinele și de vederile ei politice, își stringe óste, trece în Ardeal, arde Alba-Iulia crăiescă și pune mâna pe ducatul Făgărașului. D'omnei Clara, care era unguróică de neam și de religiune catolică, nu-i pré convine această nebăgare în sémă din partea fiului său și-i înfrânge întru cât-va succesul isbăndeii, netrimindu-i ómenii și bani pentru continuarea războiului, din care cauză o parte din óstea lui Vlaicu f'u înfrântă și cădă în luptă fratele lui, Voivodul Nicolae.

Profitând de situația critică a lui Vlaicu, d'omna Clara încheie pace cu Ludovic și se întărește cu o garnisonă ungurească la Curtea de Argeș. Acum ea e tare și mare. Catolică înfocată, își aduce lângă ea și un episcop catolic, încercând să introducă în țera această religie. Se înconjoră de străini, pe cari îi aședă prin dregătoriile cele mai înalte și ast-fel această femeie străină de neamul românesc, fără dragoste de pământ, conduce îngâmfiată destinele țării.

Aci se începe piesa d-lui Alex. Davila.

Boerii sunt nemulțumiți, bijbăesc în umbră și nu se pot mira în destul de tăcerea lui Vlaicu. Acesta însă nu stă în nelucrare, după-cum se părea, ci cu o inteligentă diplomație își făuresc planuri prin cari să înlăture pe d'omna Clara.

Chiar intenția autorului a fost de a-ne da dela început până la sfârșit pe Vlaicu-Vodă diplomatul, și nici decum pe omul de luptă.

Pentru a scutura jugul Crămei ungurești, domnul se înconjoră de toți dușmanii d'omnei Clara și se aliază pe sub ascuns cu Simon Stareț Vucașin, Kralul Serbiei, căruia îi și făgăduiesc de soție pe Domnița Anca, f'ica d-nei Clara.

Planurile lui Vlaicu nu le știe decât Grue, un om de rând, Român credincios și harnic. D'omna Clara aude despre uneltirile ascunse ale lui Vodă și plănuesc un omor. Încercă să pue cuțitul în mâna lui Mircea, mai târziu Mircea-cel-bătrân, care acum era un băetandru și făcea dragoste cu Domnița Anca. D'omna Clara îi spune, că de nu-l va omorî pe Vodă, va pierde pe Anca, și acesta nu numai că nu pri-

mesce, dér peste puțin ademenit de Vodă îi destăinuesc totă uneltirea.

Ea însărcineză cu omorul pe Pala, italianul, seidul ei. Încercarea însă nu reușese și ucigașii sunt omorîți de boerii, pe cari Vlaicu îi pusese de straje la patul său.

În urma acestei nereușite, d'omna Clara e silită să-și plece capul și Vodă ajunge ér stăpân deplin pe scaunul său.

A doua ție se fac s'erbării de mulțumire, că Vodă a scăpat de mórte; se trag clopotele pe la toate bisericile.

D'omna Clara încercă să răscóle poporul, dér nu reușese. Vodă îndemnat de Grue, condamnă la mórte pe conspiratori, de unde după-ce poporul ucide pe tovarășii d'omnei Clara, d'ensa scapă ca prin minune. Anca se rógă atunci la Vodă pentru mamă-sa. Vodă îi ridică pedepsa cu mórte cu condiție ca Domnița Anca să renunțe la iubitul ei Mircea și să devie soția celui pe care i-l dă interesele țării. Anca se învoiesc cu d'omna Clara e trimisă la mănăstire.

În timpul acesta sosese la Curtea solie s'erbescă și cere pe Anca de soție

Două zile va rămâne în Paris spre a vizita pe d. Loubet.

Otrăvirile din Jebeliu. Cetitorii își vor fi aducând aminte de otrăvirile descoperite mai anii trecuți în comuna Jebeliu (Timiș). Mai multe țărance de acolo își otrăviseră bărbații. Sub titlul de mai sus cetim în „D. T. f. U“ următoarele: „In Jebeliu încă nu s'a încheiat seria otrăvirilor. Acuma de curând s'au denunțat érași două femei, că și-ar fi omorât bărbații cu arsenic. La aceste otrăviri mai prospete este amestecat érași „farmacistul“ Chorin, care a furnizat femeilor otrava. Gendarmeria a pornit cercetarea“.

Tribunalele turcesci continuă a condamna în lipsă pe toate neamurile Sultanului bănuite, că ar conspira în contra sa.

3. Experiența de mai mulți ani au constat, că la suferințe de stomac folosirea cunoscutelor *prafuri seidlitz ale lui Moll*, au efect vindecător, și sunt de preferat altor medicamente. Întăresc stomacul și curăță sângele. Prețul unei cutii originale 2 corone. Se pot căpăta dînic prin poștă cu rambursă, dela farmacistul A. Moll liftantului curții din Viena Tuchlauben 9. In farmacia din provincii se se cêră preparatul A. Moll provăduț cu marca de contraventie și subscriere.

În interesul școlilor din Bihor.

I.

Cu plăcere am cetit în „Tribuna“ din Sibiu în lunile trecute seria de articole intitulată „Internatele și școlile din Beiuș“ scris cu multă căldură și iubire de nem de d-l Vasiliu Ștefanica, director la școala civilă de fete din Beiuș. Din acei articole se vede lămurit, cum că dînsul foarte mult se interesează de cultura, creșterea și fericirea nêmului. După ce prin argumente destul de puternice combate atacurile îndreptate în contra institutelor noastre culturale, arată modul cum s'ar puté îmbunătăți starea țeranului nostru, care a ajuns acum la sapă de lemn. Spune, ce ar fi de făcut pentru înaintarea învățămîntului popular și cum s'ar puté susține moralitatea și religiozitatea, cari sunt în decadență în părțile acestea. Ér în n-rii 6 și 7 ai numitei foi atinge în general și sôrta învățătorilor, cari sunt disprețuiți, deconsiderați și réu dotați în raport cu calificațiunea lor. În fine atrage atențiunea celor mai mari și a inteligenței române asupra acestor stări deplorabile.

Când cineva își ridică glasul în interesul învățătorilor, îi datorim mulțumită și recunoștință și cu deosebire atunci, decă acel glas vine din partea unui bărbat atât de vrednic, ca dînsul, care ca director, profesor, preot și asesor consistorial sare în dîiaristică întru apărarea celor asupriți și striviți. Rugăm însă pe d-l V. St., ca această bunăvoință arătată față de corpul învățătoresc nu numai în jurnale se

și-o manifesteze, ci să bată la ușa celor din centru, să-i trezescă din somnul letargic în care de decimi de ani dorm în nelucrare; să-și spună acolo în Consistor părărea, planul ce este de făcut, pentru ca școlile noastre populare și sôrta învățătorilor să se îmbunătătescă și să nu figureze plata de 300 fl. numai pe hârtie. Cu totă puterea cuvîntului să se întrepună pentru ridicarea învățămîntului popular și sôrta bieților dascăli, cari e atât de vitregă, căci numai astfel își va câștiga merite neperitôre.

Numai atunci putem spera, că cele scrise de dînsul, vor avé un rezultat înbucurător.

„Drapelul“ în nr. 18 din luna trecută într'un articol de fond tractând despre vizitarea canonică, spune lămurit, că s'a neglijat vizitarea canonică și nu se mai fac vizitațiuni canonice ca în trecut, deși acestea sunt de mare interes pentru poporul nostru. E adevărat.

Dér cum stăm cu vizitarea școlilor, ce stă în legătură cu vizitațiunea canonică? Destul de réu. Consistorele noastre nu-și bat capul cu formarea vre-unui plan de vizitațiune, care se producă între învățători emulațiune și să-î îndemne la muncă și zel, dér nici de școle nu se îngrijesc cu de-adinsul. Din contră nu vine nici vicar, nici canonic să cerceteze școlile, ca să se convingă în fața locului despre starea învățămîntului și sêrăcia învățătorilor. Nu fac pașii necesari, ca să stîrpească réul, ce amenință învățămîntul popular românesc cu perire, și ca pe învățătorii demni de laudă să-î remunereze.

Totă sarcina vizitării școlilor cade asupra inspectorilor școlari regesci, cari sciu să-și facă datorința în interesul maghiarismului, căci pe învățătorii cei lipsiți și dibaci îi „mângăie“ și le stau întru ajutor, decă aceștia lucră conform dorinței lor Durere! astfel de învățători se află destui în Bihor. Afirmările acestea mi-le justifică experiența, ce o-am câștigat în decurs de un pătrar de secol, de când lucru și ostenesc ca dascăl român pe terenul învățămîntului popular.

Sciu, că I. Pr. Sa Ioan Mețianu ca episcop al Aradului înainte de asta cu două decenii a făcut vizitațiune canonică prin Bihor, cu care ocaziune a cercetat multe școle. Ce impresiune plăcută a făcut această vizitațiune canonică atunci, câtă bucurie și cât de mângăiat a rămas poporul după depărtarea sa, — acesta nu se pot descrie.

Am cunoștință și despre aceea, că canonicul gr. cat. M. Sa. Moise Neș, în anii trecuți a vizitat mai multe școle din diecesă, însă în această tendință salutară, după cum am primit informațiune dela locul competent, a fost împedecat prin vicarul general episcopesc. Ér vicarul român gr. or. V. Mangra, după vizitarea câtorva școle din vicariatul său, a încetat

de a mai face vizitațiune canonică. Despre d-nii protopopi nici nu vorbesc, căci aceia numai cu ocaziunea esaminării rațiunilor bisericesci fac vizitațiuni școlare, și atunci pentru bani.

Ce să dic apoi despre d-nii preoți, ca directori școlari, cari în prima linie sunt chemați a veghia și a lucra în interesul învățămîntului popular. Cu întristare trebuie să constatez aci, că dînsii — onore excepțiunilor — nu fac nimic, ba nici ôrele prescrie din religione nu le fîn, ci le încredințază învățătorului destul de îngreunat cu celelalte obiecte de învățămînt. Sunt încă unii preoți, cari își arôgă și dreptul de dominațiune peste învățători, și pretind dela ei o supunere necondiționată. Între astfel de împrejurări învățătorul devine sclavul preotului. Acestă procedură condamnabilă tinde la servilism, care nici când nu se pôte uni cu buna cuviință și cu principiul bine înțeleas al educațiunei. Pentru-că un învățător servil din copiii încredințați creșterei sale nici când nu va puté crește cetățeni liberi, activi, zeloși și devotați religiei, națiunei și patriei lor, ér fetițele devenind mame, nu vor puté documenta lumii în față, că sunt descendentele străbunelor noastre.

(Va urma.)

Miliardarii.

S'a scris în toate diarele despre somtuosul prânț oferit de miliardarii americani principelui Enric al Prusiei.

Trei sute patru-șeci de mii de franci! Acestă este prețul care a costat acel ospet și care întrece prețul ospetelor lui Lucullus.

Erau la masă o sută patru-șeci de persoane, ceea-ce va să dică, că s'a venit pe persoană două mii patru-sute de franci.

Acésta întrece tot, ce s'a vedut până acuma și trebuie să admirăm puterea stomacală, care e capabilă a consuma două mii patru sute de franci în vinuri, mâncări și țigări.

Un miliard! Câți sunt în America, cari posed un miliard? Mai puțin, decă ar crede cineva. Cei o sută patru-șeci de convivi ai dineului nu erau toți miliardari.

Se crede, că omul cel mai bogat din lume a fost repausatul Li-Hung-Ciang. După dînsul bogăția cea mai mare este a unei femei din Chili, d-na Cousino, născută Goyenechea, care posedă mine de argint, de cupru, și cărbuni, o flotă și tot orașul de Lota pe costa chiliană.

Primul între miliardarii americani fu Astor, care se îmbogăți din negoțul de blănării și sfîrși prin a cumpăra terenurile pe cari ađi e construit orașul New-York.

Căile ferate l'au îmbogățit pe Vanderbilt, pe Gould, Collis-Hutington, Chauncey-Depew, Moses Taylor, Victor New-

comb, Sidney-Dillon, William Whitney și pe alții.

O anecdotă despre Vanderbilt și Gould:

Fie-care poseda câte o linie ferată, ce lega Chicago de Newyork și Chicago era, care furnisa pentru Newyork boii pentru măcelari.

Intr'o di, Vanderbilt scădu tariful de transport pentru boii: Gould anunță numai decă un tarif și mai scăduț pentru linia sa. Din diminuție în diminuție, Vanderbilt ajunsese a transporta un bou pentru un dolar din Chicago la Newyork: Gould s'a dat învins și ridică din nou tariful său.

Triumful era al lui Vanderbilt, a cărui linie transporta acum toți boii destinați pentru tîrgul din Newyork. Inse ce află el mai târziu? Că Gould cumpăra boii în Chicago, ér el, Vanderbilt, făcea, fără să șcie, afacerile concurentului său.

— Bine m'a tras pe sfôră, dîse atunci și ridică și el tariful.

Bogățiile lui Vanderbilt s'au divizat foarte mult și cel mai bogat dintre moștenitorii săi, n'are mai mult de cinci sute de milioane.

Rockfeller este „regele petrolului“ cu o avere estimată la mai bine de un miliard și acésta este actualmente bogăția cea mai mare în America.

Jay Gould era „regele aurului“, ca și Vanderbilt „regele căilor ferate“. Acestă poreclă i-s'a dat în ziua, când a făcut plăți în aur în o sumă de patru sute milioane, atunci, când lumea îl credea aproape de faliment. El a murit la 1893, lăsând o moștenire de șapte sute milioane.

Carnegie este „regele ferului“. El n'are, decă o fică și împarte milioanele, ca alții biletele de-o miie, pentru fondarea de biblioteci în America.

In sfîrșit, jurnalismul—cine ar crede? — a făcut două bogății enorme, cea a lui Gordon-Bennetti, cu *New-York Herald* și cea a lui Pulitzer, cu *World*.

ULTIME SCIRI.

Budapesta, 12 Martie. În ședința de astăđi deputatul br. Feilitzsch luând cuvîntul a susținut, că *Românii din munți sunt trândavi* (tunya, léha, dologtalan) și *ii urêsc pe Unguri la estrem*. Éi au pustiit (??) șeci de ani pădurile erarului și cu toate acestea sunt nemulțamitori față cu statul.

Budapesta, 12 Martie. *Sebes Dénes* a interpelat ađi în cestiunea studenților români, afirmând, că aceștia vor să-și renege calitatea de cetățeni ungari. (Dr. N. Șerban: Nu este adevărat! Calomnie!) Ministrul Wlassics pune în vedere cele mai energice măsuri contra acestui „irredentism“

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Traian H. Pop.**

pentru Simon Stareț, Vlaicu acordă. Mircea vedîndu-se înșelat în speranțele lui și amăgit de promisiunile lui Vodă, într'un moment de desnădăjduire se aruncă cu pumnalul asupra unchiului său, dér credinciosul Grue sare înaintea lui și astfel apărînd pe Vodă cade jertfă iubirei și devotamentului pentru Domn.

Domnul plînge pe credinciosul lui tovarăș, și ordonă ca pe veci să i-se cîntăscă numele.

* * *

In cinci acte, îmbrăcate în versuri frumoșe, autorul desfășôră această povestire, care a fost primită de public cu mult entuziasm. Se crede, că d-l Davila a rupt ael cordon puternic, care se întărise în opinia publică față de piesele istorice.

Se șcie, că piesele de acest fel, afară de două-trei, n'au putut fi gustate de public din cauza șubredei lor compoziții, edificate de multe-orî pe o lipsă totală de studii necesare, sau pe-o basă de naționalism sfôrăitor, care ți face réu. Trebuie un condei ager, o minte cumpănită, dragoste de muncă migălosă și o deosebită energie de suflet, pentru-ca să poți rein-

via o epocă atât de depărtată din istoria noastră națională. Te împiedeci de nenumărate greutăți, dintre cari cea mai mare e lipsa de isvôre suficiente și de multe-orî trebuie să sapi singur pămîntul, ca să poți gusta o picătură de apă.

Domnul Davila, după o îndelungată muncă, ni-a dat această operă, care va ocupa un loc de frunte în literatura noastră națională. Frumos început! Ii urăm autorului cale luminôsă și spor la muncă pentru dîna de mâne.

Pentru-ca cetitorii să-și facă o idee despre modul cum vorbesc personagiile d-lui Davila. Înmi iau voie să estrag din piesă câte-va părți la întemplantare:

Act. I scena II-a.

Mircea îi spune iubitei sale, că n'o să aibă pôte nici-odată domnia, fiind-că după Vlaicu va veni în scaun tatăl său, ér după el Dan, frate-său mai mare.

A nca (il întreabă):
Dér în lipsă de domnie poți ajunge Ban?

Mircea:

Vre-odată...

Adă mâna!...

A nca:

Și Banul e cât un voevod?

Mircea (ducîndu-o pe buștean):

Nu sciu.

Vino să ședem alături și la sînu-mi să te țiu.

A nca:

Ba, nu este tot atâta, căci pe Ban îl stăpînesc Vodă, pe când peste Vodă numai Dumneșeu domnesce.

Mircea (ducîndu-se cu A nca pe buștean):

Eu sunt dér cât e și Vodă de stăpîn în tronul său, Căci domnit is dór de tine și te am de Dumneșeu!

Actul IV, scena II-a.

Vodă o dojenesce pe A nca pentru dragostea ei față de Mircea și e supărat mai mult, fiind-că acésta se încercase se facă o rêsvrătire în contra lui.

A nca:

Dómne fii îndurător!

Vodă:

Ce 'ndurare-aflam la dînsul de era biruitor?!

— Cerul când 'mă-a pus coróna Basarabilor pe frunte 'Mă-a șoptit, că sub povara-i voiți străbate ceasuri crunte Și că timpul de nevoie va fi lung, lung și cumplit...

O, atunci privind icóna sufletul mi-l'am călit, Pricepînd, că stema de-aur omul dureros o duce Cum a dus Mântuitorul la Golgota sfânta cruce, Slavă pentru omenire, dér unéltă de călău Pentru-acela, care-i pórta sarcina pe capul său...

— Și-apoi mai departe îi dice Anchiu, care plînge și nu-și pôte stăpâni durerea: „Stăpînesce-ți-o!... Pe marea vieții când te 'mpinge vîntul Fie-ți cărmă cugetarea

de ți-e pânză simțemîntul Și cu cât mai aprig vîntul umflă valul furtunos Pânza strînge-o mai cu grije, cărma ține-o mai vîrtos!...

(Va urma.)

Dela „Tipografia A. Mureșianu“ din Brașov,

se pot procura următoarele cărți:

(La cărțile aici înșirate este a se mai adauge pe lângă portul postal arătat, încă 25 bani pentru recomandație.)

Logodnica contelui Stuart, povestire din viața Românilor bihoreni, de L. Budow-Suciu. 148 pag. 8°. Prețul. 1 cor. (+ 10 b. porto.)

Povestea despre prințul Ahmed al Kamel sau Pribeagul îndrăgostit Tradusă de Dr. T. Prețul 60 b. (+ 6 b. porto.)

Toaste pentru tot felul de persoane și ocazii, de Tit. V. Gheaja, spiritual la instit. de corecțiune din Gherla. Pr. 40 b. (cu posta 44 b.)

Buchetul, culegere de cântări bătrânești și naționale de I. Pop Reteganul. Prețul 50 b. (cu porto 56 b.)

Risete și zimbete, de T. V. Gheaja, cu 254 de anecdote, păcălituri și povestiri glumețe. Prețul 60 b. (cu posta 70 b.)

125 chinturi de cărți strigă feciorii în joc, de I. P. Reteganul Pr. 24 b. cu porto 30 b.

Nopti de érnă romane pentru popor, de George Simu. Conține romane cu tendințe morale. Form. 4° 250 pag. Prețul cor. 1.20 (cu posta cor. 1.30)

Opșaguri, cât cioplite, cât pilite și la lume împărțite, de I. P. Reteganul. Vre-o 60 de poezii glumețe. Pr. 80 b. (+ p. 10 b.)

Schițe din Italia de Teodor Bulc, prețul 2 cor. (+ 20 b. porto.)

Amintiri din Grecia de Teodor Bulc; prețul cor. 1.20 (plus 10 b. porto.)

Poesii populare despre Avram Iancu adunate și publicate de Simeon Fl. Marian Prețul 1 cor. (+ 10 b. porto)

Musa Someșană, poesii populare din jurul Năsăudului, culese de Iuliu Bogarnu, Prețul 50 b. (cu posta 56 b.)

Teoria dramei cu un tratat introductiv despre frumos și artă de prof. Dr. Iosif Bluga Prețul corone 3.60 (plus 30 b. porto.)

„Pe pragul mormântului“ de preotul G. Simu, conține versuri funebreale pentru popor și pentru inteligență. Pr. 50 bani (+ 6 b. porto.)

Buchete de flori, culese din grădina limbei române pentru copii, fascicula III, de I. T. Totan, inv. Ed. I. Pr. 20 b. porto 5.

Poesii, de Bolintineanu. Bătăliile Românilor, II. Prețul 1 cor. (plus 10 b. porto.)

Juvenilia, prosă și versuri, de Sextil Puscariu. Prețul cor. 1.60, pl. 20 b. porto.

Asupra situației, articoli și foișore de Iónu A. Lăpeolat. Preț. 40 b. pl. 10 b. porto.

Cuvântări funebrale și iertățuni pentru diferite cauze de mörte, de Ioan Papiu Preț. 3 cor. pl. 30 b.

Cuvântări bisericesci pre serbătorile de preste au scrisa de Ioan Papiu. Preț. 3 cor. pl. 30 b. porto.

Cuvântări bisericesci scrisa de Ioan Papiu Tom. III Preț. 3 cor. pl. 20 b.

Monolöge de Antoniu Pop:

Nr. 1. Pe neașteptate 08 b.
Nr. 2. Pentru ce am rămas
flăcăr bătrân 16 b.

Nr. 3. La aul nou 08 b.
Nr. 4. Ce nici priu miute nu
mi-a trecut 08 b.

Nr. 5. O pășanie 08 b.
Töte la olaltă 48 b. plus 10 b. porto.

Influența franceză în România de Al. Xenopol profesor la universitatea din Iași Cu 50 b. + 5 b. porto.

Pribeag, ediția I-ă de Ioan Iosif Secopul Preț. cor. 1. 50 b. pl. 10 b. porto.

Poesii de Al. A. Macedonski. Preț. 3 cor. pl. 20 b. porto.

Infocata și nenorocita dragoste a lui Filarot și Antusel, o povestire foarte frumoasă în versuri, păstrată din bătrâni. Preț. 24 b. pl. 3 porto.

Proză și versuri, fabule de Gr. M. Alex. ndrescu prețul 30 b. plus 5 b. porto.

Istoria lui Stan Pățitul. Partea a II-a. **Femeia** în versuri pentru popor de I. Tom Totan învățător, preț. 20 b. plus 3 b. porto.

Scrituri, cetitori și critici de N. Rădulescu-Niger 50 b. plus 5 b. porto.

Imbunătățirea stărei sătenilor de Gr. G. Pencescu, preț. 50 b. + 5 b. porto.

Lira Sionului sau cântarea serbătorilor de Aron Boca Velchereanu 50 b. plus 10 b. porto.

Buna chivernisölă, carte pentru toți întocmită după ideile lui Sam. Smiles de Theodor V. Păcășianu. 40 bani plus 5 b. porto.

Monologuri în versuri seria a 2-a după Auguste Vacquerie, Eugene Mannel, Uhand, Emile Goudeau, E. Grenet-Dancour și L. Raisbonne de Nicolae Țincu 1 cor plus 5 b. porto.

Opiniunea publică, conferența ținută a Atheneu! român de C. Dissescu la 27 Februarie 1885, prețul 50 b. plus porto 5 bani

Dialogul Țiganului cu Sân-Petru la porța raiului său glumă și petrecere de ajuns. Manual lucrat după biblia țigănească de Aron Boca Velchereanu 50 bani plus 5 b. porto.

Cu vârful penei, scrieri satirico-humoristice de Antoniu Pop 1 Cor. plus 10 b. porto.

Economia pentru școlile populare compusă de Teodor Roșiu, învățător la școala principala română din Lupușul-Unguresc. Edițiunea a doua. Prețul 60 b. pl. 5 b. Porto.

Ionel educațiunea unui tun copil. Carte pentru părinți și alți educatori. „Principele morale și creștinești“ de care trebuie să se conducă părinții în educațiunea copiilor lor. Copiii bine crescuți sunt cea mai sumpă visterie a părinților și cel mai bun prinos pe altarul neamului de V. Gr. Borogovanu profesor de filozofie și pedagogie. Prețul 2 cor. plus 2) b. porto.

Diu trecutul Silvaniei Legendă de Victor Russu 2 cor. plus 10 b. porto.

Dinu Milian roman. Nenuia sfânt. de Const. Mille. Prețul 2 cor. plus 10 b. porto.

Feciorul Popoi. Facerea Juiței. O dragoste a veacului. Rochia Catiței. Amedeo Madini. Din viața Cristă După natura. Baccalaureatul, de Const. Mille. Prețul 2 cor. plus 10 b. porto.

Cuvinte de aur sau învățătură înțelepte date de un părinte fiului său. Din operele lui I. H. Campe, tradus în limba română de Ioan Sonea preț gr. oat. în Seplac. Cu permisiunea prea Veneratului Ordinariat 1 cor. 60 b. plus 10 b. porto.

Proba de foc comedie într'un act după A. Cotzebue, localizată de Iona Sonea n. Bogdan 30 b. plus 10 b. porto.

Sfătuiri de aur sau calea către fericire pentru sătenii români de totă starea și etatea. Cel mai acomodat premiu pentru pruncii dela școlile confes. sătesci române, de Aron Boca Velchereanu. Cu o prefață de G. Simu. Prețul 60 bani plus 10 b. porto.

Cursul la bursa din Viena.

Din 12 Martie n. 1902.

Renta ung. de aur 4%	120.00
Renta de corone ung. 4%	97.65
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	120.20
Impr. căil. fer. ung. în argint 4 1/2%	100.80
Oblig. căil. fer. ung. de ost I. emis. 120.20	
Bonuri rurale ungare 4%	97.-
Bonuri rurale croate-slavone	96.-
Impr. ung. cu premii	196.-
Losuri pentru reg. Tisei și Seghediu	161.-
Renta de argint austr.	101.65
Renta de hârtie austr.	101.40
Renta de aur austr.	120.70
Losuri din 1860.	155.25
Acții de-ale Băncei austro-ungară	17.37
Acții de-ale Băncei ung. de credit	719.-
Acții de-ale Băncei austr. de credit	698.50
Napoleonori	19.09
Mărci imperiale germane	117.27 1/2
London vista	240.10
Paris vista	95.50
Rente de corone austr. 4%	90.90
Note italiene	93.55

Cursul pieței Brașov.

Din 13 Martie n. 1902.

Bancnota rom. Cump.	18.98	Vënd.	19.09
Argint român.	18.40	„	18.44
Napoleonori.	19.-	„	19.10
Galbeni	11.30	„	11.40
Ruble Rusesci	126.-	„	127.-
Mărci germane	58.50	„	—
Lire turcesci	10.72	„	—
Seris. fonc. Albina 5%	100.-	„	101.-

Praturile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decât fiecare cutiă este provădută cu marea de apărare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectul de leuire durabilă al Praturilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor mai cerbicioase la stomach și pântec, în contra cărceilor și acrelei la stomach, constipațiunei cronice, suferinței de ficat, congestiunei de sânge, haemorrhoidelor și a celor mai diferite bôle femeesci a luat acest medicament de casă o răspândire, ce creșce mereu de mai multe decenii încöce. — Prețul unei cutii originale sigilate Coröne 2.—

Falsificațiunile se vor urmări pe cale judecătörescă.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilu numai, decât fiecare sticlă este provădută cu marca de scutire și cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este foarte bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebire prin tras (trotat) alină durerile de göldină și reumatism și a altor urmări de rătăc. Prețul unei sticle originale plumbate, Coröne 1.90.

Sapun de copii a lui Moll.

Cel mai fin sapun de copii și dame fabricat după metoda cel mai nou pentru cultivarea rațională a pelii, cu deosebire pentru copii și adulți. Prețul unei bucăți Cor. — 40 (cinci bucăți Coröne 1.80. Fiecare bucată de sapun, pentru copii este provădută cu marca de apărare A. Moll.

Trimiterea principală prin

Farmacistu A. MOLL,

C. și P. furnisor ai curții imperiale Viena, Tuchlauben 9

Comande din provinciă se efectuează gîinic prin rambursă postală.

La depozite se se ceră ununit preparatele provădute cu iscălitura și marca de apărare a lui A. MOLL.

Depozite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victor Roth, Eugen Neustädter și engros la D. Eremia Nepoșii, Teutsch & Tartler.

Plecarea și sosirea trenurilor de stat reg. ung. în Brașov.

Valabil din 1 Octomvrie st. n. 1901.

Plecarea trenurilor din Brașov.

Dela Brașov la Budapesta:

- I. Trenul mixt la öra 5-8 min. dim.
- II. Tr. accel. (peste Clușiu) la ö. 2-45 m. p. m.
- III. Trenul de pers. la öra 7-48 min. séra.

Dela Brașov la Bucuresci:

- I. Trenul de persoane la öra 3-55 m. dim.
- II. Trenul mixt la örele 11-40 a. m.
- III. Tr. mixt. la öra 6-55 min. séra.
- IV. Trenul accel. la öra 2-19 min. p. m. (ce vine pe la Clușiu).

Dela Brașov la Kezdi-Oșorheiu:

- I. Trenul de pers. la öra 5-19 min. dim. (are legătură cu Tușnad la öra 9-18, cu Ciuc) Szereda. la öra 10-46 min. a. m.
- II. Trenul mixt la öra 8-50 min. a. m.
- III. Trenul de per. la öra 3-15 m. p. m. (are legătură cu linia Tușnad-Ciuc-Szereda).

Dela Brașov la Zérnesci (gar. Bartolomeiu).

- I. Trenul mixt la öra 9-2 min. a. m.
- II. Trenul mixt la öra 5-26 min. p. m.

De'a Brașov la Ciuc-Gyimes:

- I. Trenul de pers. la öra 5-19 min. dim.
- II. Trenul mixt la öre 8-50 min. a. m.
- III. Trenul de pers. la öra 3-15 min. p. m.

Sosirea trenurilor în Brașov:

Dela Budapesta la Brașov:

- I. Trenul de persoane la öra 8 dim.
- II. Tr. accel. peste Clușiu la ö. 2-9 m. p. m.
- III. Trenul mixt la öra 10-25 min séra.

Dela Bucuresci la Brașov:

- I. Trenul accel. la öra 2-18 min. p. m.
- II. Trenul mixt. la öra 9-27 min. p. m.
- III. Trenul pers., la öra 5 — m. p. m.
- IV. Tren. de pers. la öra 7-55 min. dim. (care circulă numai Vinerea dela Predeal.)

Dela Kezdi-Oșorheiu la Brașov:

- I. Trenul de persoane la öre 8-25 m. dim. (are legătură cu St.-Georgiu, Ciuc-Szereda öra 8-30)
- II. Trenul de pers. la öra 1-53 m. p. m. (are leg. dela Ciuc-Gyimes la 5.17 dim.)
- III. Trenul mixt, la öra 6-50 m. séra. (are legătură dela Palanca la 8.54 dim.)

Dela Zérnesci la Brașov (gar. Bartolomeiu)

- I. Trenul mixt la öra 7-12 min. dim.
- II. Trenul mixt la öra 1-17 min. p. m.

Dela Ciuc-Gyimes la Brașov:

- I. Trenul de pers. la öra 8-25 m. dim.
- III. Trenul de pers. la öra 1-53 m. p. m.
- III. Trenul mixt la öra 6-50 min. séra.

ABONAMENTE

LA

„Gazeta Transilvaniei.“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România și străinătate:
Pe trei luni . . . 6 cor.	Pe trei luni . . . 10 fr.
Pe șese luni . . . 12 „	Pe șese luni . . . 20 „
Pe un an 24 „	Pe un an 40 „

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România și străinătate:
Pe an 4 cor.	Pe an 8 fr.
Pe șese luni . . . 2 „	Pe șese luni . . . 4 „
Pe trei luni . . . 1 „	Pe trei luni . . . 2 „

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domnii cari se vor abona din nou, să binevoescă a scrie adresa lămurit și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea

„GAZETEI TRANSILVANIEI.“